

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 25/22

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Włodzimierz Kowalczyk /ref./**

Członkowie: **SGSŁ Michał Pieńkowski**

SGSŁ Jacek Konowalczuk

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę **obwinionego W[...] L[...]** syna J[...], na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 24.11.2021 r., sygn. akt OSŁ [...], mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniu 18 maja 2018 roku w [...] w obwodzie łowieckim numer[...] dzierżawionym przez Koło Łowieckie [...] polował nie posiadając uprawnień do wykonywania polowania oraz usiłował wejść w posiadania zwierzyny w postaci samca samy (rogacza) o szacunkowej masie przyżyciowej 22 kg. poprzez jego odstrzelenie z posiadanej broni myśliwskiej, pomimo braku pisemnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na panujący zmrok i nie odnalezienie truchła upolowanego zwierzęcia w pobliżu miejsca oddania strzału.

tj. przewinienie łowieckie z art. 53 pkt 4 i 6 Ustawy Prawo Łowieckie

i za to wymierzono obwinionemu karę dyscyplinarną zasadniczą wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego oraz obowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie postępowania w kwocie 8,40 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k i:

1. utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy
2. obciąża obwinionego kosztami postępowania odwoławczego

/-/ Włodzimierz Kowalczyk
/-/ Michał Pieńkowski
/-/ Jacek Konowalczuk

U Z A S A D N I E N I E

Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] orzeczeniem z dnia 24 listopada 2022 r. sygn. akt OSŁ [...] uznał W[...] L[...] winnym tego, że w dniu 18 maja 2018 r. w [...]w obwodzie łowieckim numer [...] dzierzawionym przez Koło Łowieckie [...] polował nie posiadając uprawnień do wykonywania polowania oraz usiłował wejść w posiadanie zwierzyny w postaci samca sarny (rogacza) o szacunkowej masie przeżyciowej 2 kg poprzez jego odstrzelenie z posiadanej broni myśliwskiej, pomimo braku pisemnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na panujący zmrok i nieodnalezienie truchła upolowanego zwierzęcia w pobliżu miejsca oddania strzału

tj. popełnienia przewinienia łowieckiego z art. 53 pkt 4 i 6 Ustawy z dnia 18 grudnia 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. nr 95 z dnia 18.12.1995 r. ze zm.).

Za czyn ten wymierzono W[...] L[...] karę zasadniczą wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego oraz zobowiązano do zwrotu kosztów postępowania.

Odwołanie od tego orzeczenia wniósł obwiniony W[...] L[...]. Zarzucił mu:

a/ naruszenie prawa procesowego, a to

- §18 ust. 1 w zw. z § 19 Regulaminu Sądów i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim poprzez brak inicjatywy dowodowej w celu należytego wyjaśnienia okoliczności sprawy,

- §18 ust. 2 Regulaminu Sądów i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie występujących w sprawie wątpliwości wyłącznie na niekorzyść obwinionego,

- § 47 ust. 2 i 5 Regulaminu Sądów i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim poprzez bezpodstawne ograniczenie postępowania dowodowego do dowodu z odpisu wyroku Sądu Rejonowego w [...] oraz do wyjaśnień obwinionego a także poprzez uniemożliwienie ustosunkowania się obwinionego do tej decyzji,

b/ błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zapadłego orzeczenia, polegający na:

- bezpodstawnym przyjęciu, iż działał z zamiarem bezprawnego pozyskania zwierzyny łownej i w tym celu oddał strzał,

- bezpodstawnym przyjęciu, iż oddał strzał celowo, pomimo ustalenia, iż bezpośrednio przed zdarzeniem broń była przestrzeliwana na strzelnicy przy uczestnictwie instruktora [...] i to on powinien oddając broń opróżnić komorę,

c/ naruszenie prawa materialnego a to art. 67 k.k. poprzez uznanie, że wyrok umarzająco warunkowo postępowanie karne jest wyrokiem skazującym oraz poprzez pominięcie, iż warunkowe umorzenie postępowania jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Podnosząc te zarzuty wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie obwinionemu kary nagany.

Na rozprawie odwoławczej Główny Rzecznik Dyscyplinarny wnosił o utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie jest oczywiście bezzasadne i w związku z tym zaskarżone orzeczenie należało utrzymać w mocy.

W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego stan faktyczny przedmiotowej sprawy nie budzi najmniejszych wątpliwości.

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutów obwinionego dotyczących naruszenia prawa procesowego wskazać należy, że nie są one uzasadnione.

Zgodnie z § 47 ust. 2 Regulaminu Sądów i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim dysponując materiałem zgromadzonym w sprawie karnej sąd łowiecki, uznając, że jest on wystarczający do orzeczenia co do istoty sprawy, może ograniczyć w stosownym zakresie postępowanie dowodowe. Korzystając z tego zapisu Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] ograniczył postępowanie dowodowe do dowodu z odpisu wyroku Sądu Rejonowego w [...] oraz do wyjaśnień obwinionego.

W ocenie GSŁ stanowisko to jest prawidłowe. Znamienne, że obwiniony w swoim odwołaniu nie wskazuje jaki to materiał dowodowy, istotny z punktu widzenia odpowiedzialności dyscyplinarnej został pominięty na skutek zastosowania § 47 ust. 2

Regulaminu.

W kwestii braku zastosowania § 47 ust. 5 Regulaminu należy wskazać, że z protokołu rozprawy przed sądem I instancji wynika, że po ogłoszeniu zastosowania ograniczenia postępowania dowodowego obwiniony przedstawiał swoje stanowisko. Mógł zatem nie tylko zgłosić własne wnioski dowodowe ale także w myśl § 47 ust. 5 Regulaminu ustosunkować się do materiału dowodowego.

Z protokołu rozprawy wynika, że obwiniony odnosił się do wyroku Sądu Rejonowego w [...] nie ustosunkował się natomiast do zgromadzonych dowodów i nie zgłosił nowych.

Odnosząc się generalnie do zarzutów dotyczących wadliwości postępowania dowodowego sądu I instancji opisanych w odwołaniu należy przede wszystkim wskazać na znaczenie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w [...] z dnia 13 lutego 2019 r. sygn. akt II K [...].

Opis czynu, który został zarzucony W[...] L[...] przez prokuratora, i co do którego bez żadnych zmian Sąd warunkowo umorzył postępowanie jest tożsamy z opisem czynu przyjętym przez Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] w orzeczeniu z dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 lutego 2005 r., V KK 435/04, LEX nr 147241, wskazał, że: "Jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania karnego - zgodnie z art. 66 § 1 k.k. - jest wymóg, aby okoliczności popełnienia czynu nie budziły wątpliwości. Nie może być zatem wątpliwości ani co do tego, że oskarżony wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu wymienione w konkretnym przepisie, zawierającym opis danego przestępstwa, jak i że spełnione zostały warunki odpowiedzialności konieczne do uznania kogoś za sprawcę przestępstwa ujęte w części ogólnej kodeksu karnego, np. że sprawca nie działał w warunkach kontratypu".

Odnosząc te uwagi do przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że skutkiem wskazanego wyżej wyroku jest przesądzenie, że nie budzi żadnych wątpliwości to, iż obwiniony polował nie posiadając uprawnień do polowania oraz usiłował wejść w posiadanie zwierzyny poprzez jej odstrzelenie, pomimo braku pisemnego upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Nie zachodziła przy tym żadna okoliczność wyłączająca jego winę.

Charakter prawny warunkowego umorzenia postępowania oddaje postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 stycznia 2008 r., II ASD 5/04, KZS 2008, z. 5, poz. 101. Sąd ten orzekł: "Wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne pozwala na ustalenie w postępowaniu dyscyplinarnym, dla potrzeby stosowania przepisu art. 108 § 4 u.s.p., że oskarżony sędzia, w stosunku, do którego wyrok taki wydano, popełnił czyn zawierający znamiona przestępstwa".

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, że prowadzenie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności podnoszonych przez obwinionego a wskazujących na to, że w istocie nie wykonywał polowania i nie działał z zamiarem wejścia w posiadanie zwierzyny było zbędne a nawet niedopuszczalne bo podważało by treść prawomocnego wyroku sądu powszechnego.

W tym stanie rzeczy przypisanie przez Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] popełnienia zarzucanego mu czynu należy uznać za prawidłowe.

Odnosząc się zaś do wymiaru kary w pierwszej kolejności należy wskazać, że sąd powszechny oceniał zachowanie obwinionego z punktu widzenia prawa karnego, natomiast postępowanie dyscyplinarne ma na celu ustalenie odpowiedzialność członka Polskiego Związku Łowieckiego za delikty dyscyplinarne objęte dyspozycją art. 35b ustawy Prawo łowieckie.

Zatem zakres oceny zachowania sprawcy przestępstwa jest zupełnie inny. Poza tym dla postępowania dyscyplinarnego wiążący jest tylko fakt popełnienia czynu opisanego wyroku. Natomiast takiego znaczenia nie mają motywy jakimi kierował się sąd powszechny warunkowo umarzając postępowanie.

Odnosząc się do wymiaru orzeczonej kary zasadniczej, a więc kary wykluczenia z Polskiego Związku Łowieckiego, stwierdzić należy, że jest to najsurowsza z katalogu kar. Nie można jednak uznać, że nosi cechy rażąco wysokiej wobec obwinionego W[...] L[...].

Główny Sąd Łowiecki w całości podziela argumentację sądu I instancji w tym zakresie i nie uznaje za celowe ponowne jej przytaczanie.

Uzupełniająco wskazać należy, że czyn przypisany obwinionemu należy do kategorii najcięższych przewinień łowieckich, ustępujący jedynie czynom skierowanym przeciwko życiu i zdrowiu człowieka. Obwiniony nie tylko naraził na szwank w oczach społeczeństwa dobre imię Polskiego Związku Łowieckiego ale też zachował się wysoce niekoleżeńsko wobec myśliwych Koła Łowieckiego [...] polując bez upoważnienia na terenie ich obwodu.

Treść odwołania świadczy również o tym, że wiedza w zakresie zasad bezpieczeństwa oraz zasad wykonywania polowania jest mu obca.

Próba przerzucenia winy na instruktora strzeleckiego za pozostawienie pocisku w komorze naboju, w sytuacji gdy za bezpieczny transport broni odpowiada jej właściciel i posiadacz nie może być ocenione inaczej niż nieudolna chęć uniknięcia odpowiedzialności.

Poza tym twierdzenie, że przebywając w cudzym obwodzie z bronią nic złego nie czyni, świadczy o braku podstawowej wiedzy.

Tytułem przypomnienia przywołać należy, że zgodnie z § 8 i 9 Rozporządzenia

Ministra Środowiska z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków wykonywania polowania i znakowania tusz to myśliwy posługujący się bronią jest odpowiedzialny za bezpieczne jej używanie i bezpieczne używanie amunicji a przebywając w obwodzie łowickim, w którym nie ma upoważnienia do wykonywania polowania rozładowaną broń winien przechowywać w futerale.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu Sądów i Rzeczników Dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim rozstrzygnięto o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia.

/-/ Włodzimierz Kowalczyk
/-/ Michał Pieńkowski
/-/ Jacek Konowalczuk